

Bijlage 19 Addendum bij Toelichting Provinciaal inpassingsplan Netuitbreiding Kop van Noord-Holland

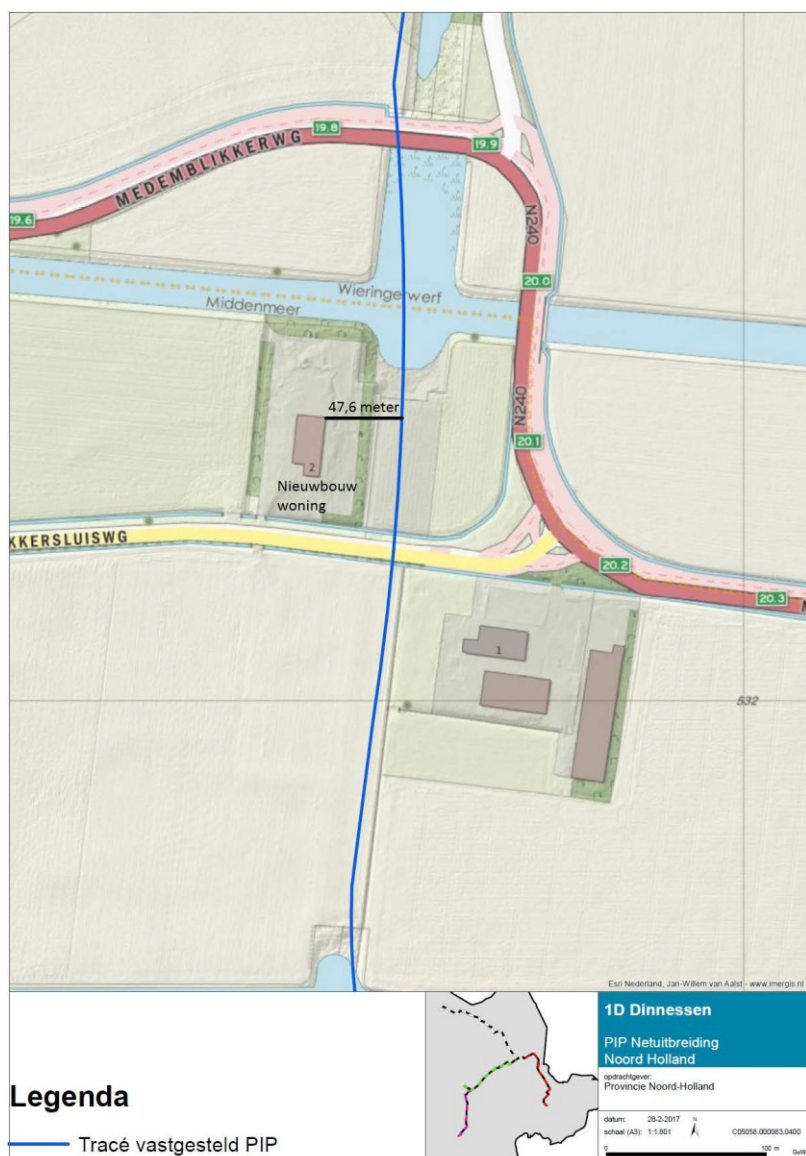
Aanvulling op de toelichting behorend bij het Provinciaal inpassingsplan Netuitbreiding Kop van Noord-Holland naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 1 februari 2017 (201603535/1/R6).

1. Perceel van [...], Medemblikersluisweg 2, te Middenmeer.

Ten aanzien van het beroep overweegt de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het volgende:

“42.3. Desgevraagd hebben provinciale staten niet kunnen aangeven waar de nieuwe, reeds vergunde woning van [appellant sub 5] zal komen. Planologisch is de woning toegestaan op de gronden die direct grenzen aan het tracé. In dat geval is niet voldaan aan de door provinciale staten genoemde afstand van 15 m. Hieruit volgt dat het bestreden besluit in zoverre niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid. Het betoog slaagt.”

Naar aanleiding van de uitspraak van de Raad van State, is nader onderzoek uitgevoerd naar de situatie ter plaatse. In het bijzonder is onderzocht waar de vergunde woning is gerealiseerd (vergunning d.d. 7 november 2012). Dit nader onderzoek heeft uitgewezen dat de vergunde woning van [...] is gerealiseerd op ruim 35 meter van het tracé van de ondergrondse hoogspanningsverbinding Middenmeer-Westwoud. In de bijlage zijn de nieuw gebouwde woning en de ligging van het tracé zichtbaar. Daarmee staat vast dat het tracé op meer dan 15 meter afstand van de woning van [...] ligt en daarmee buiten de 0,4 microtesla zone. Hierdoor is een goed woon- en leefklimaat voor de woning gewaarborgd.

2. Perceel van [...], Rustenburgerweg 120, te Heerhugowaard

Ten aanzien van het beroep overweegt de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het volgende:

"44.4. In dit geval (de betreffende woning van appellant, auteurs) is de veldsterkte van de bestaande bovengrondse hoogspanningsverbinding ter plaatse van de woning van appellant sub 6A en appellant sub 6B reeds hoger dan 0,4 μ T. Dat is hoger dan wenselijk uit het oogpunt van het magneetveldvoorzorgsbeleid, dat op de bestaande bovengrondse hoogspanningsverbinding van toepassing is.

Onder die omstandigheid kunnen provinciale staten niet volstaan met de motivering dat de veldsterkte van de voorziene ondergrondse hoogspanningsverbinding ter plaatse van de woning niet hoger is dan 0,4 μ T. Cumulatie met het magneetveld van de bestaande bovengrondse hoogspanningsverbinding is niet uitgesloten en onbekend is hoe groot de veldsterkte ter plaatse van de woning dan zou worden.

Voor zover provinciale staten ter zitting hebben gesteld dat recht boven een tracé op 10 m diepte geen magneetveld aanwezig is - ook niet met een veldsterkte lager dan 0,4 μ T - hebben zij geen onderzoeken overgelegd waarmee dit standpunt kan worden onderbouwd. Gelet op het vorenstaande is het plan in zoverre onzorgvuldig vastgesteld. Het betoog slaagt."

Het magneetveldvoorzorgsbeginsel van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu is enkel van toepassing op *nieuwe* bovengrondse hoogspanningsverbindingen en wijzigingen van bestaande bovengrondse hoogspanningsverbindingen. In het geval van de woning van [...] betreft het een woning die is gerealiseerd nadat de bovengrondse 150kV verbinding in 1973 is gebouwd. Het beleidsadvies¹ van het ministerie van VROM in 2005 aan gemeenten, provincies en netbeheerders (ook aangeduid als het magneetveldvoorzorgsbeleid) is dus op deze situatie niet van toepassing.

"Op basis van het voorgaande adviseer ik u om bij de vaststelling van streek- en bestemmingsplannen en van de tracés van bovengrondse hoogspanningslijnen, dan wel bij wijzigingen in bestaande plannen of van bestaande hoogspanningslijnen, zo veel als redelijkerwijs mogelijk is te vermijden dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen langdurig² verblijven in het gebied rond bovengrondse hoogspanningslijnen waarbinnen het jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0,4 microtesla (de magneetveldzone)."

Dit magneetveldvoorzorgsbeginsel van het Ministerie is ook niet van toepassing op *ondergrondse* kabelverbindingen zoals het PIP die mogelijk maakt, zoals de Raad van State ook aangeeft. Het beleidsadvies³ van het ministerie van VROM in 2005 aan gemeenten, provincies en netbeheerders (ook aangeduid als het magneetveldvoorzorgsbeleid) is dus op deze situatie niet van toepassing.

Nu is vastgesteld dat het magneetveldvoorzorgsbeleid niet van toepassing is op de woning van [Mul en Marcelis] overwegen Provinciale Staten voor deze situatie het volgende.

De Raad van State heeft in haar uitspraak voor dit specifieke geval geconstateerd dat geen onderzoek is overlegd waaruit blijkt dat recht boven een tracé van 10 meter diepte (op maaiveld) geen magneetveld aanwezig is. Ondanks bovenstaande overwegingen over de toepasbaarheid van het beleid in dit geval, is gelet op de overwegingen van de Raad van State

¹ Zie voor het volledige beleidsadvies (VROM, 2005) en de verduidelijking (VROM, 2008) <http://www.rivm.nl/Onderwerpen/H/Hoogspanningslijnen>

² Langdurig verblijf is volgens de Gezondheidsraad ten minste 14-18 uur per dag gedurende minimaal 1 jaar (VROM, 2008)

³ Zie voor het volledige beleidsadvies (VROM, 2005) en de verduidelijking (VROM, 2008) <http://www.rivm.nl/Onderwerpen/H/Hoogspanningslijnen>

nader onderzoek uitgevoerd voor deze specifieke situatie. Uit dit onderzoek⁴ komt het volgende naar voren.

De kabel wordt ter hoogte van de woning van [...] aangelegd op een diepte van minimaal 10 meter, om daarmee de technische uitvoerbaarheid te borgen. Uit het onderzoek blijkt dat de veldsterkte boven het hart van de kabel - op 1 meter boven maaiveld - dan circa 0,2 microTesla is. Het magneetveldvoorzorgsbeleid van het Ministerie is gebaseerd op een berekende 0,4 microTeslazonen waarbinnen de jaargemiddelde veldsterkte - op 1 meter boven maaiveld - hoger is dan 0,4 microTesla. Dit is de zogenaamde "specifieke magneetveldzone", die bij de planning van (bovengrondse) nieuwe verbindingen wordt gebruikt om te bepalen of er gevoelige bestemmingen in de magneetveldzone komen te liggen. Bij een veldsterkte van 0,2 microTesla - op 1 meter boven maaiveld - is de specifieke magneetveldzone van de kabel 0 meter. Ter hoogte van de woning van [...] is als gevolg van de kabelverbinding derhalve geen magneetveldzone aanwezig.

Eenzelfde constatering doet de Raad van State voor de veldsterkte en de mogelijke cumulatie met de bovengrondse lijn, die daaruit volgt. De zijgevel van de woning van [...] is gelegen op circa 8,2 meter uit het hart van de kabelverbinding. Bij deze gevel is de veldsterkte van de kabelverbinding (bij aanleg op 10 meter diepte) gedaald tot 0,14 microTesla, wat een te verwaarlozen veldsterkte is. De gezamenlijke veldsterkte van de kabelverbinding en lijnverbinding is niet noemenswaardig hoger dan in de huidige situatie en heeft daarom geen negatieve invloed op het huidige woon- en leefklimaat. Er is dus geen noodzaak tot aanpassing van het kabeltracé op deze locatie als gevolg van een cumulatief effect.

Bovenstaande leidt er toe dat verzekerd is dat in dit geval met de aanleg van de kabelverbinding op tenminste 10 meter, zoals deze is voorzien vanwege de technische uitvoerbaarheid, een goed woon- en leefklimaat voor de woning van [...] is gegarandeerd. In het PIP wordt t.b.v. de rechtszekerheid van rechthebbenden geborgd dat de boring op een diepte van minimaal 10 meter wordt gerealiseerd onder maaiveld.

3. Perceel van [...], Veenhuizerweg 3 en 3a, te Heerhugowaard

Ten aanzien van het beroep overweegt de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het volgende:

"48.2. (...) Gebleken is evenwel dat het tracé nog over de waterbassins loopt. Ter zitting hebben provinciale staten aangegeven dat de kabels mogelijk net langs de waterbassins passen. Zo niet, dan kan de afwijkingsbevoegdheid worden gebruikt om het tracé te verplaatsen. Gelet op het vorenstaande, waarbij het tracé grotendeels samenvalt met de waterbassins, hebben provinciale staten de betrokken situatie bij de vaststelling van het plan onvoldoende onder ogen gezien. Gelet op het vorenstaande is het plan onzorgvuldig vastgesteld."

Naar aanleiding van de uitspraak is de situatie ter hoogte van de waterbassins nogmaals beoordeeld. Hieruit blijkt dat een tracé mogelijk is, zonder de waterbassins te raken. Dit is ook besproken met de betreffende rechthebbende. Dit gewijzigde tracé van de kabelverbinding binnen de grenzen van het PIP is in de verbeelding opgenomen.

4. Perceel van [...] en anderen aan de Molenweg te Middenmeer

Ten aanzien van het beroep overweegt de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het volgende:

⁴ Zie rapportage Technische onderbouwing uitspraak Raad van State Beroep Mul en Marcelis, d.d. 15 mei 2017, doc.nr. PNH201702

“53.3. De Afdeling stelt voorop dat in het kader van een goede ruimtelijke ordening bij het bepalen van de gronden waar in een ontwikkeling wordt voorzien op zichzelf geen betekenis toekomt aan de vraag welke gronden het meeste baat hebben bij die ontwikkeling. In dit geval lijkt evenwel een vergelijkbaar alternatief aanwezig, waarbij het tracé tussen de bufferzone voor de windturbines en de Molenweg door de gronden zou lopen van eigenaren die ook te maken krijgen met de bouw van een windturbine en een kabelsleuf nabij de windturbines. Niet gebleken is dat in dit concrete geval een doorsnijding van de westelijke gronden door het midden - buiten de bufferzone van de windturbines - een grotere schade met zich zou brengen dan een doorsnijding van de oostelijke gronden van appellanten aan de zijkant. Op de westelijke percelen zal immers reeds de bouw van de windturbines worden uitgevoerd. Zoals appellanten hebben betoogd, kan op deze wijze de hinder vanwege beide projecten worden gecombineerd en tot een kleiner aantal percelen worden beperkt, waarmee de totale hinder voor alle betrokkenen kleiner is.”

Naar aanleiding van bovengenoemde overwegingen van de Raad van State, is de tracering rond de Molenweg nogmaals beoordeeld. Daarbij is, conform de uitspraak van de Raad van State, de vraag wie het meeste baat heeft bij de realisatie van de verbinding buiten beschouwing gelaten. Om te onderzoeken of de kabels gecombineerd kunnen worden met de kabels nodig voor de windturbines, is uitgegaan van de bufferzones die zijn bepaald ten behoeve van de veiligheid, als bedoeld in het Handboek Risicozonering Windturbines. Uit de beoordeling is het volgende gebleken:

- a. een combinatie van de 20kV-kabels ten behoeve van de windturbines en de 150kV-kabel van de netuitbreiding in één kabelsleuf, is niet mogelijk, omdat conform het Rijksinpassingsplan Windpark Wieringermeer (RIP) de bekabeling van de windturbines moet worden aangelegd binnen de plangrenzen van het RIP. In tegenstelling tot de 20kV-kabels van het Windpark, moet voor de 150 kV-kabels rekening worden gehouden met de bufferzones uit het Handboek risicozonering. Het realiseren van de 20kV-kabels en 150kV-kabels in dezelfde kabelsleuf is niet mogelijk omdat er geen tracé is dat ligt binnen de grenzen van het RIP maar buiten de bufferzones van de windturbines (zie figuur 1). Dit betekent dat de 20 kV-kabels worden gerealiseerd binnen de grenzen van het RIP en binnen de bufferzones. De 150kV-kabel wordt gerealiseerd buiten de grenzen van het RIP en buiten de bufferzones;
- b. het is zeer onzeker of een combinatie van de werkzaamheden praktisch gezien mogelijk is. Initiatiefnemer van het windpark kan te allen tijde zelf beslissen over de datum en wijze van aanleg van het windturbinepark. Anders dan TenneT bestaat geen wettelijke verplichting nog een einddatum voor realisatie. Ook is niet enkel de vraag of de werkzaamheden in dezelfde periode kunnen worden gepland, maar ook of het feitelijk mogelijk is met alle partijen gelijktijdig op deze percelen te werken. Dit brengt een grote mate van onzekerheid over de gelijktijdige uitvoering en dus combinatie van hinder, met zich mee;
- c. de tracering van de kabelverbinding aan de rand van deze percelen (achterzijde) aan de westzijde is ook niet mogelijk vanwege de bufferzones van de windturbines waarmee vanwege de veiligheid rekening moet worden gehouden bij de tracering, aldus de Raad van State. Realisatie van de 150kV-kabel buiten de bufferzones van de windturbines is wel mogelijk (zie figuur 1). De betreffende percelen - die voornamelijk agrarisch worden gebruikt worden dan niet aan de achterzijde doorsneden, maar op circa een kwart van het perceel;
- d. het mogelijke kabeltracé aan de westkant van de Molenweg raakt 11 kadastrale percelen en evenzoveel woningen. Dit is gelijk aan het aantal percelen dat geraakt wordt door het in het PIP opgenomen kabeltracé aan de oostkant van de Molenweg;
- e. ten aanzien van de afweging of de combinatie van beide projecten er toe leidt dat, door het betrekken van een kleiner aantal percelen, de totale hinder voor alle betrokkenen kleiner is, overwegen Provinciale Staten het volgende. Concreet moet worden gezien of het voordeel van het combineren van de werkzaamheden aan westkant van de Molenweg opweegt tegen de

hinder als gevolg van de werkzaamheden aan de oostkant van de Molenweg. Tracering aan de westzijde van de Molenweg (op $\frac{1}{4}$ van de agrarische percelen) levert in vergelijking met een doorsnijding van agrarische percelen aan de rand, zoals voorzien aan de oostzijde van de Molenweg, de volgende bezwaren op:

- tijdens de aanleg van de kabelverbinding is een deel van de percelen (namelijk het deel tussen de kabelsleuf en de perceelgrenzen die het verst van de openbare weg liggen) enkel na omrijden bereikbaar. Dit betekent omrijshade voor de agrariër wiens perceel het betreft op het moment dat het agrarische perceel bewerkt moet worden. Bij behoud van het oorspronkelijke tracé aan de rand van de percelen langs de Sloopvaart is er geen sprake van omrijshade voor agrariërs want de kabelsleuf ligt dan aan de rand van het perceel. Afgezien van het feit dat omrijshade wordt vergoed door TenneT, is bij hoge omrijkosten geen sprake meer van de laagst maatschappelijke kosten;
- tijdens de aanleg van de kabelverbinding is bronnering van de kabelsleuf noodzakelijk. Bij het tracé ten westen van de Molenweg moet het opgepompte grondwater via retourbemaling worden terug gebracht in de bodem of worden afgevoerd naar het oppervlaktewater. In beide gevallen is sprake van leidingen en extra installaties op de agrarische percelen en mogelijk ook daarbuiten. Dit leidt tot meer hinder, omdat een groter deel van de agrarische percelen dan tijdens de aanleg niet voor de agrarische doeleinden kan worden gebruikt. Het tracé ten oosten van de Molenweg ligt direct naast de Sloopvaart. Het opgepompte grondwater kan hier direct worden geloosd op het oppervlaktewater en levert daarom minder hinder op;
- in overeenstemming met de uitgangspunten van de Belemmeringenwet Privaatrecht, worden kabels zoveel mogelijk aan de rand van de percelen gelegd. Deze wet heeft namelijk uitgangspunt dat in principe gekozen moet worden voor het minst belemmerende tracé (voor de grondeigenaar). LTO heeft tijdens eerdere gesprekken met TenneT bevestigd dat het opzoeken van de randen van percelen voor de agrariër in principe het minst belemmerend is.

Gelet op het bovenstaande is de conclusie dat de mate van hinder voor een beperkt aantal gehinderde bij de keuze voor een tracé aan de westkant van de Molenweg, niet in verhouding staat tot de beperkte hinder voor meer gehinderde (indien naar het aantal gehinderde van beide projecten wordt gekeken) bij het tracé aan de oostkant van de Molenweg. Dit leidt tot de conclusie dat tracering ten westen van de Molenweg geen vergelijkbaar of beter alternatief oplevert.

Figuur 1: ligging tracé westkant Molenweg

5. Perceel van [...] met de bestemming "Wonen" aan de Molenvaart 539 te Breezand, en het perceel voor het agrarisch bedrijf van [...] aan de Molenvaart 541 te Breezand

Ten aanzien van het beroep overweegt de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het volgende:

"62.1 (...) Die gronden zijn voorzien van een woonbestemming. Ter zitting hebben provinciale staten zich op het standpunt gesteld dat het tracé onbedoeld binnen 15 m van de woonbestemming ligt, zodat niet is uitgesloten dat de voorziene woning ter plaatse binnen de 0,4 μ T zone zou komen te liggen. Nu provinciale staten zich in zoverre op een ander standpunt stellen dan zij in het bestreden besluit hebben gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit in zoverre niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid.

62.2. (...) betreft de gronden voor het agrarische bedrijf van [appellante sub 14] aan de [locatie 10] te Breezand. Ter plaatse van het voorziene tracé heeft [appellante sub 14] damwanden en een waterbassin waarin tulpenbollen worden gewassen. Ter zitting hebben provinciale staten zich op het standpunt gesteld dat het tracé onbedoeld de damwanden en het waterbassin doorkruist. Nu

provinciale staten zich in zoverre op een ander standpunt stellen dan zij in het bestreden besluit hebben gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit in zoverre niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid.

Er is nader bekeken en onderzocht in hoeverre gelet op voortzetting van het gebruik van het perceel voor de bedrijfsvoering van [...] en een duurzame instandhouding van de kabels de damwanden en het waterbassin niet worden geraakt. Daarnaast is bekeken of realisatie van een woning binnen de huidige planologische woonbestemming mogelijk is en blijft. Het kabeltracé wordt ter hoogte van de damwanden en het waterbassin op tenminste 10 meter onder maaiveld gerealiseerd. De damwanden reiken niet dieper dan 4 meter. Hiermee is verzekerd dat geen sprake is van beïnvloeding van de kabelverbinding en het gebruik van het land.

Wat betreft de mogelijkheid om een woning binnen de woonbestemming te kunnen realiseren, is de conclusie dat gelet op de ligging van de kabel op meer dan 10 meter diepte geen sprake is van een magneetveldzone. De magneetveldzone is bij een ligging van de kabel op meer dan 10 meter onder maaiveld 0 meter rondom de kabel.⁵ Het vastgelegde woonblok aan de Molenvaart 539 is daarmee ook niet gelegen binnen een magneetveldzone. De door [...] ter zitting bij de Raad van State aangevoerde locatie van het bouwblok betreft een door hem gewenst bouwblok, waarvoor (nog) geen planologische toestemming is verleend. In de tracering is hiermee dan ook geen rekening gehouden. Echter; mocht de gemeente besluiten alsnog planologisch toestemming te verlenen voor oprichting van een woning op een alternatieve locatie, dan is ook dat mogelijk.

6. Perceel van [...] aan de Molenvaart 543 te Breezand

Ten aanzien van het beroep overweegt de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het volgende:

“62.3. (...) De exploitatie van het composteerbedrijf vereist een vloeistofdichte vloer. Daarvoor is een gedeelte van het perceel geasfalteerd. Gebleken is dat het tracé ten koste gaat van planologisch reeds toegestane uitbreidingsmogelijkheden voor de vloeistofdichte vloer. Ter zitting hebben provinciale staten zich op het standpunt gesteld dat dit bij de voorbereiding van het plan niet is onderkend. Nu provinciale staten zich in zoverre op een ander standpunt stellen dan zij in het bestreden besluit hebben gedaan en niet is gebleken dat gewijzigde omstandigheden hiertoe aanleiding hebben gegeven, moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit in zoverre niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid.”

Naar aanleiding van de uitspraak van de RvS is nader onderzoek uitgevoerd. Hieruit is gebleken dat het terrein van [Muntjewerf] grenst aan het perceel van het onderstation Anna Paulowna (OS APL). Om aan te sluiten op de bestaande hoogspanningsinstallatie (HS-installatie) ter plaatse van dit onderstation, is op het terrein van het onderstation zelf onvoldoende ruimte beschikbaar. Dit komt omdat de HS-installatie zeer dicht tegen de erfgrans is aangebouwd en wordt uitgebreid, waarvoor nog fundatiewerkzaamheden moeten worden uitgevoerd. Bekeken en onderzocht is of de kabel elders kan worden gerealiseerd. Bij toepassing van alle traceringsprincipes zoals beschreven in het PIP is gebleken dat dit niet mogelijk is. Voornaamste reden is dat de kabel alleen via deze zijde aan kan landen op het station.

⁵ Zie rapportage Technische onderbouwing uitspraak Raad van State Beroep Mul en Marcelis, d.d. 15 mei 2017, doc.nr. PNH201702

Tijdens de gesprekken van de rentmeester met rechthebbende om te komen tot een zakelijk rechtsovereenkomst is gebleken dat ter plaatse van het perceel waar de kabel komt te liggen een vloeiendvrije vloer is voorzien t.b.v. zijn bedrijfsvoering. Gelet op het beleid van TenneT is het in deze situatie niet toegestaan de kabel middels open ontgraving te realiseren. Een kabel kan dus alleen worden gerealiseerd indien deze middels een gestuurde boring of in een mantelbuis wordt aangelegd. Echter, probleem is dat dat hier niet mogelijk is. Uit nadere technisch studie t.b.v. realisatie is gebleken dat een zogenaamde herstelbocht moet worden aangelegd om het station te bereiken. Als gevolg van het feit dat deze bocht moet worden gerealiseerd, kan de kabel niet middels een boring worden aangelegd i.v.m. de overschrijding van de maximale trekkrachten. Het is dus technisch onmogelijk middels een gestuurde boring onder dit perceel het station te bereiken.

Het traject van minnelijke verwerving is nog niet afgerond, partijen zijn nog met elkaar in gesprek, er is zicht op overeenstemming. Indien partijen niet tot overeenstemming komen wordt, gelet op het algemeen belang dat is gemoeid met de realisatie van de kabelverbinding, overgegaan tot onteigening op basis van het PIP. De kans daartoe wordt gelet op de voortgang van het minnelijk overleg zeer gering geacht.

7. Aanlegvergunningstelsel

Ten aanzien van het beroep overweegt de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het volgende:

“26.4. Op zichzelf hebben provinciale staten met het oog op het doelmatig en veilig functioneren van de hoogspanningsverbinding in redelijkheid kunnen voorzien in een beschermingszone aan weerszijden van het kabelbed. Daar zijn de verboden uit het aanlegvergunningstelsel van toepassing.

Onduidelijk is echter hoe de (totale) breedte van de belemmeringenstrook, als gedefinieerd in artikel 1, onder 1.8, van de planregels, wordt bepaald. Indien het de bedoeling is dat de locatie van de belemmeringenstrook, waar het aanlegvergunningstelsel van toepassing zal zijn, nader wordt ingevuld door het vestigen van een zakelijk recht of een gedoogplicht, dan gaat het om de smallere strook die bij de uitvoering van het plan daadwerkelijk nodig blijkt.

Indien het de bedoeling is dat de belemmeringenstrook gelijk is aan de breedte van de dubbelbestemming "Leiding - Hoogspanning" of gelijk is aan een andere breedte, dan is het plan onvoldoende rechtszeker geformuleerd. Daarnaast is in dat geval onvoldoende gemotiveerd waarom de belemmeringenstrook, waar het aanlegvergunningstelsel van toepassing zal zijn, in een groot aantal gevallen breder zal zijn dan de stroken grond waar een zakelijk recht of een gedoogplicht zal worden gevestigd.”

De algemene regels voor gebruiksbeperkingen in het agrarisch gebruik uit het PIP moeten gelet op de uitspraak van de Raad van State worden aangepast. De Raad van State heeft een voorlopige voorziening getroffen zodat het aanlegvergunningstelsel met de benodigde wijzigingen van kracht blijft, totdat het herstelbesluit in werking is getreden. De regels uit het PIP worden aangepast door aansluiting te zoeken bij de bewoordingen van de voorlopige voorziening van de Raad van State.